

ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ В СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ КРАЇНИ

Камбур О.Л., к.е.н., доцент, Петрищенко Н.А., к.е.н., ст.викладач
(кафедра економіки підприємства)

Запаси енергоресурсів є основним фактором побудови концепції розвитку кожної країни. Споживання енергоресурсів збільшується, але їх обмеженість є поштовхом до впровадження стратегій збереження. Різноманітні заходи енергозбереження спрямовані на підвищення ефективності розвитку економічного господарства кожної країни. Вирішення вказаних проблем проводиться за двома напрямками: скорочення енергоспоживання на виробництво або пошук нових енергоджерел.

Останні роки в Україні значно зросла вартість енергоресурсів, в результаті чого в країні почали активно застосовувати енергозберігаючі заходи з експлуатації наявних будівель: утеплення стін, установка вікон з ефектом зберігання тепла, демонтаж старих і монтаж нових енергозберігаючих систем опалювання та інше. Однак слід відмітити, що суттєвим вплив на загальне споживання енергоресурсів є тільки у випадку комплексного підходу, термомодернізації всього будинку.

Впровадження енергоефективних заходів в багатоквартирних будинках потребує додаткових фінансових вкладень, які, як правило, перевищують платежі на їх поточне утримання. Водночас, враховуючи великий потенціал енергозбереження в таких будинках, існуючі механізми фінансування енергоефективних проектів здебільшого дозволяють впроваджувати їх без додаткового грошового навантаження на мешканців, тобто в межах встановлених поточних платежів, а в деяких випадках й нижче за них.

Це забезпечується за рахунок скорочення обсягів споживання енергоресурсів внаслідок впровадження енергоефективних заходів та, як результат, зменшення розміру платежів за них.

Таким чином, слід відмітити актуальність енергозберігаючих стратегій для України та, в першу чергу, необхідність подальшого розвитку основних напрямків термомодернізації житлових будинків з метою скорочення споживання енергоресурсів та зменшення виплат за комунальні послуги для населення.